

Τα θεμέλια της αγωγής του παιδιού.

Επίσκοπος Ειρηναίος, Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ.

Ανατροφή παιδιού.

Σύμφωνα με τα λόγια του σοφού Σολομώντα, «αρχή σοφίας φόβος Κυρίου» (Παροιμ. 1:7). Με βάση αυτό, η πρώτη αρετή που πρέπει να καλλιεργούν οι γονείς στις ψυχές των παιδιών τους, και μάλιστα όσο το δυνατό νωρίτερα, είναι, νομίζω, ο φόβος του Θεού, δηλαδή η πίστη και η ευλάβεια σ' Αυτόν.

Αλλά γιατί – θα ρωτήσετε ίσως- πρέπει εμείς, οι γονείς, και κυρίως οι μητέρες, να διδάσκουμε στα παιδιά την πίστη και την ευσέβεια από τη νηπιακή ηλικία;

Η απάντηση είναι η εξής: Γιατί αν το παιδί από μικρό διδαχθεί την ευσέβεια και εγκολπωθεί τη ζωή της Εκκλησίας, τότε μόνο μπορούμε να ελπίζουμε ότι και στην ώριμη ηλικία, όταν οι πειρασμοί θα το κυκλώσουν απ' όλες τις πλευρές και τ' άγρια πάθη θα το πολιορκούν, αυτό θα μείνει ένας ακλόνητος και σωστός άνθρωπος και θα κρατάει τις αρχές που διδάχθηκε από τη μητέρα. Οι απλές θρησκευτικές νουθεσίες, τις οποίες η χριστιανή μητέρα προσφέρει στο παιδί μαζί με το γάλα της, το ακολουθούν συνήθως σ' όλη του τη ζωή.

Κι αν κάποτε ένα τέτοιο παιδί, νικημένο από τα πάθη ή παρασυρμένο από το κακό παράδειγμα, πάρει τον κακό δρόμο, τις περισσότερες φορές μετανοεί ευκολότερα και επιστρέφει γρηγορότερα στο δρόμο τον καλό, από κείνο που δεν γνώρισε χριστιανική φροντίδα στα παιδικά του χρόνια. Το παιδί που πήρε ορθόδοξη εκκλησιαστική αγωγή, κι αν ακόμα ξέφυγε από τον ίδιο δρόμο, αισθάνεται κάποτε να ξυπνάει μέσα του η ανάμνηση των αθών και ευτυχισμένων παιδικών χρόνων. Θυμάται τις απλές εκείνες προσευχές, που έμαθε από τα χείλη της μητέρας – έστω κι αν αναπαύεται τώρα στον τάφο-και τις νουθεσίες που άκουγε από το στόμα της, όταν καθόταν στα γόνατά της. Παρ' όλο που, ζώντας τη ζωή της αμαρτίας, ξέχασε πια την προσευχή, κάποιο βράδυ, πηγαίνοντας για ύπνο, θυμάται άθελά του πως η μητέρα του τον δίδασκε να κάνει το σημείο του σταυρού πριν κοιμηθεί, τον “σταύρωνε” και έκανε κι εκείνη το σταυρό της.

Η γλυκιά ανάμνηση των αθών παιδικών χρόνων ξύπνησε πολλούς από το λήθαργο της αμαρτίας και τους έφερε πάλι κοντά στο Θεό.

Καταλαβαίνετε τώρα πόσο μεγάλη ευλογία είναι για τα παιδιά να έχουν ευσεβείς μητέρες! Αυτές, «εξ απαλών ονύχων», στην πιο τρυφερή ηλικία, θα τους διδάξουν την πίστη και την ευσέβεια. Από τη μητέρα – όχι από τη νταντά, τη δασκάλα ή τη γυμνάστρια- πρέπει το παιδί να γνωρίσει το Θεό. Στο εικονοστάσι του σπιτιού και όχι στην αυλή του σχολείου πρέπει να κάνει την πρώτη πρωινή προσευχή του, γιατί η μητέρα είναι εκείνη που θα το μάθει να προσεύχεται. Έτσι γινόταν πάντα σ' όλες τις πραγματικά ορθόδοξες οικογένειες.

«Μόλις τα παιδιά αρχίσουν να καταλαβαίνουν», γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, «οι γονείς τους μαθαίνουν το Σύμβολο της Πίστεως, πώς να προσεύχονται και να ψάλλουν, καθώς επίσης και την τάξη των ιερών ακολουθιών». Ο ίδιος ιεράρχης δίνει την εξής συμβουλή στις μητέρες: «Να μαθαίνετε τα παιδάκια σας να κάνουν το σταυρό τους. Όσο όμως δεν μπορούν ακόμα μόνα τους να σχηματίζουν το σημείο του σταυρού, να τα σταυρώνετε εσείς με το δικό σας χέρι». Και σε κάποια χήρα μητέρα, που λεγόταν Λητώ, γράφει: «Είναι πολύ ευχάριστο για τη χριστιανή μητέρα να διδάσκει το παιδί της πώς να προφέρει το γλυκύτερο όνομα του

Ιησού, όταν ακόμα η φωνούλα του είναι πολύ αδύνατη και η γλώσσα του μόλις ψελλίζει».

Απ' όσα αναφέραμε, εξηγείται, νομίζω, γιατί οι γονείς, ιδιαίτερα οι μητέρες, που έχουν το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για την αγωγή των παιδιών στα πρώτα χρόνια της ζωής τους, πρέπει από τη βρεφική ηλικία να καλλιεργήσουν στις ψυχές τους το θρησκευτικό συναίσθημα – και πιο συγκεκριμένα, το ορθόδοξο βίωμα – που θ' αποδώσει αργότερα τους καρπούς της πίστεως και της ευσεβείας.

Από το βιβλίο: Επισκόπου Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ Ειρηναίου, «Μητέρα, πρόσεχε!». Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2011, σελ. 22.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>